

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О МЕЂУНАРОДНОМ ПРЕВОЗУ У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

Члан 1.

У Закону о међународном превозу у друмском саобраћају („Службени лист СРЈ”, бр. 60/98, 5/99, 44/99, 74/99 и 4/00 и „Службени гласник РС”, број 101/05), у члану 3. тачка 21) мења се и гласи:

„21) дозвола за међународни превоз путника или ствари је исправа којом се страном превознику дозвољава приступ и кретање на територији Републике Србије, а домаћем превознику приступ и кретање на територијама других држава;”.

После тачке 21) додају се тач. 22), 23), 24), 25), 26), 27), 28), 29), 30), 31) и 32), које гласе:

„22) појединачна дозвола за превоз ствари је исправа на основу које домаћи или страни превозник може да обави највише две вожње (код билатералног превоза и превоза за / из трећих земаља омогућава један улазак и један излазак из земље, односно код транзитног превоза два уласка или два изласка из земље), а врста те дозволе одређује се према врсти превоза који се може обављати (билатерални, транзитни или за / из трећих земаља), односно према намени (за одређено подручје, одређену врсту ствари, одређена возила и одређену врсту превоза);

23) временска дозвола за превоз ствари је исправа на основу које домаћи или страни превозник може да обави неограничени број вожњи у одређеном периоду, а врста те дозволе одређује се према томе да ли се на основу дозволе може обављати превоз као билатерални, односно транзитни, односно за / из трећих земаља, односно према намени (за одређено подручје, одређену врсту ствари, одређена возила и одређену врсту превоза);

24) посебна дозвола за превоз ствари је исправа коју издаје надлежни царински орган Републике Србије страном превознику, која омогућава једнократно обављање билатералног или транзитног превоза ствари;

25) ЦЕМТ дозвола је мултилатерална дозвола за превоз ствари коју издаје Међународни транспортни форум, са роком важења 30 дана, односно једном календарском годином (краткорочна, односно годишња ЦЕМТ дозвола), на основу које се може обавити неограничени број вожњи између земаља чланица ЦЕМТ или у транзиту преко територија тих земаља, возилима регистрованим у земљама чланицама ЦЕМТ;

26) дневник путовања је исправа која је саставни део временске, односно ЦЕМТ дозволе и садржи информације о обављеним вожњама по хронолошком редоследу по етапама сваког путовања натовареног или празног возила;

27) потврда за возило је исправа којом се утврђује испуњеност техничких услова у погледу буке и емисије загађивача и техничко-експлоатациони услови у погледу безбедности које морају испуњавати теретна возила, прикључна возила и аутобуси, којима се обавља међународни јавни превоз у друмском саобраћају;

28) путни налог је документ домаћег превозника на основу којег се возилом тог превозника може обављати међународни превоз у друмском саобраћају;

29) комбиновани превоз је превоз друмских теретних возила железничким возним средствима (Ро-Ла) или пловним објектима (Ро-Ро);

30) путни лист је документ домаћег или страног превозника у међународном јавном ванлинијском превозу путника који превозник потписује, оверава и закључује на полазишту после укрцавања путника у аутобус а пре поласка са полазишта, а исти на граничном прелазу оверава (стављањем печата, датума и потписа), надлежни царински орган Републике Србије;

31) лиценца возача је документ којим се утврђује идентитет и основно занимање возача;

32) лиценца директора или одговорног лица је документ којим се утврђује идентитет и стручна оспособљеност директора или одговорног лица за послове управљања превозом.”

Члан 2.

„У члану 4. у ставу 1. после речи: „(CMR)” тачка се брише и додају речи: „попуњен и оверен печатом превозника.”

После става 3. додају се нови ст. 4, 5, 6, 7, 8. и 9, који гласе:

„У возилу домаћег или страног превозника, којим се обавља међународни јавни превоз, мора се налазити уговор о раду возача закључен између возача који управља возилом и превозника који обавља превоз тим возилом, односно оверена фотокопија уговора о раду, односно потврда о радном односу, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик.

У возилу узетом у закуп, којим домаћи или страни превозник обавља међународни јавни превоз, мора се налазити уговор о закупу возила, односно оверена фотокопија уговора о закупу возила, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик.

У теретном возилу страног превозника којим се обавља међународни јавни превоз ствари на територији Републике Србије, на основу појединачне дозволе, мора се налазити оригинал те дозволе, у коју су тачно и читко унети подаци које садржи прописани образац дозволе (уписани подаци усаглашени са превозном, царинском и другом документацијом) на којој су печат, датум и потпис надлежног царинског органа Републике Србије.

У теретном возилу страног превозника којим се обавља међународни јавни превоз ствари на територији Републике Србије, на основу временске дозволе, мора се налазити оригинал те дозволе за превоз ствари и тачно, уредно и читко попуњен дневник путовања на којој су печат, датум и потпис надлежног царинског органа Републике Србије.

Сматра се да страни превозник који обавља међународни јавни превоз ствари нема појединачну дозволу за превоз ствари у возилу ако дозвола није попуњена и оверена на начин из става 6. овог члана, односно да нема временску дозволу у возилу ако дневник путовања није попуњен и оверен на начин из става 7. овог члана.

У возилу домаћег превозника, којим се обавља међународни јавни превоз, мора се налазити лиценца возача, односно оверена фотокопија лиценце возача, издата у складу са законом којим се уређује безбедност саобраћаја на путевима.”

Досадашњи став 4. брише се, а досадашњи став 5. постаје став 10.

Члан 3.

После члана 4. додају се чл. 4а, 4б, 4в, 4г, 4д и 4ђ, који гласе:

„Члан 4а

При обављању међународног јавног превоза ствари на основу ЦЕМТ дозволе, у тој дозволи морају бити неизбрисиво уписани следећи подаци:

- 1) назив и адреса превозника који дозволу користи;
- 2) потпис овлашћеног лица и печат органа који је дозволу издао;
- 3) датум почетка и престанка важења дозволе;
- 4) датум издавања дозволе.

Сматра се да страни превозник који обавља међународни јавни превоз ствари нема ЦЕМТ дозволу ако:

- 1) у дозволи није неизбрисиво уписан неки од података из става 1. овог члана или
- 2) уз дозволу није приложен уредно попуњен дневник путовања или
- 3) уз дозволу нема одговарајућу важећу потврду за возило.

Члан 4б

При обављању међународног јавног превоза ствари на основу ЦЕМТ дозволе између места утовара и места истовара у току целокупног превозног пута натовареног или празног возила, у возилу страног превозника мора се налазити:

- 1) ЦЕМТ дозвола издата на име превозника, важећа у земљи утовара и истовара ствари;
- 2) дневник путовања издат на име превозника и попуњен на прописан начин;
- 3) потврда за возило којим се обавља превоз и користи ЦЕМТ дозвола;
- 4) уговор о раду возача, односно оверена фотокопија уговора о раду, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик;
- 5) међународни товарни лист (CMR) попуњен и оверен печатом превозника.

У возилу узетом у закуп или лизинг, којим страни превозник обавља међународни јавни превоз ствари на основу ЦЕМТ дозволе, мора се налазити уговор о закупу возила или о лизингу, односно оверена фотокопија уговора о закупу возила или о лизингу, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик.

Члан 4в

ЦЕМТ дозволу и дневник путовања за обављање међународног јавног превоза ствари издаје надлежни орган земље чланице ЦЕМТ превозницима регистрованим у земљи чланице у складу са националним законодавством.

ЦЕМТ дозвола се штампа двојезично, на француском и енглеском језику.

ЦЕМТ дозволу приликом обављања међународног јавног превоза ствари може користити само једно возило у току превозног пута, од места утовара до места истовара или у току вожње празним возилом (празна вожња).

ЦЕМТ дозвола не може се користити за каботажу.

ЦЕМТ дозвола не може се користити за обављање међународног јавног превоза ствари између државе чланице и треће државе која није чланица ЦЕМТ.

ЦЕМТ дозвола, дневник путовања и одговарајуће потврде не смеју се пластифицирати, односно облагати заштитним филмом.

У случају када превоз отпочиње са једном краткорочном или годишњом ЦЕМТ дозволом, а наставља се са другом ЦЕМТ дозволом, издатом за први наредни период, обе дозволе морају се налазити у возилу у току целог превоза.

Ако се међународни јавни превоз ствари обавља преко територије државе за коју важи ограничење коришћења ЦЕМТ дозволе, транзитни превоз преко територије те државе може се обављати на основу појединачне дозволе, односно других одговарајућих јавних исправа (комбинивани превоз), при чему се ЦЕМТ дозвола мора налазити у возилу у току превозног пута, од места утовара до места истовара или у току вожње празним возилом (празна вожња).

За обављање ванредног или превоза специфичних врста ствари, поред ЦЕМТ дозволе потребно је прибавити и дозволе за обављање тих врста превоза.

ЦЕМТ дозволу за међународни превоз селидбених ствари издаје држава чланица ЦЕМТ за обављање међународног превоза селидбених ствари између држава уписаних у дозволи, при чему натоварено или ненатоварено теретно моторно возило, возило са или без прикључног возила, може да се креће преко територија држава чланица ЦЕМТ.

Члан 4г

Влада уредбом прописује начин коришћења и образац мултилатералне ЦЕМТ дозволе и дневника путовања, као и изглед печата који се ставља на ЦЕМТ дозволу.

Члан 4д

Саставни део ЦЕМТ дозволе је дневник путовања, који издаје држава чланица ЦЕМТ на име превозника и непреносив је.

Државе чланице ЦЕМТ дневник путовања штампају на свом званичном језику.

Превозник који обавља међународни јавни превоз ствари на основу ЦЕМТ дозволе дужан је да води дневник путовања.

Дневник путовања попуњава се читко, хронолошким редом за сваку вожњу, за сваки део превозног пута на коме је обављена вожња возилом са стварима од места утовара до места истовара, као и за сваку вожњу обављену возилом без ствари, са или без преласка државне границе.

Уз ЦЕМТ дозволу издаје се један дневник путовања, под истим бројем под којим је издата дозвола. Наредни дневник путовања издаје се када је претходни попуњен.

Дневник путовања мора бити попуњен пре отпочињања вожње која се обавља возилом са стварима, између места утовара и истовара, као и за сваку вожњу која се обавља возилом без ствари.

Исправке у дневнику путовања морају се извршити на начин да претходно уписани подаци остану читљиви.

Приликом контроле исправа на основу којих се обавља међународни превоз ствари, органи који врше контролу не могу захтевати да у дневнику путовања буду стављени печати сваке државе преко чије територије се обавља превоз.

Члан 4ђ

Међународни јавни превоз ствари на основу ЦЕМТ дозволе обавља се у складу са правилима ЦЕМТ дозвола које прописује Међународни транспортни форум – ИТФ, одредбама овог закона и подзаконских аката донетих на основу овог закона.”

Члан 4.

У члану 6. после става 5. додаје се став 6, који гласи:

„Домаћи превозник дужан је да путни лист са списком путника чува две године, рачунајући од дана његовог попуњавања.”

Члан 5.

После члана 6. додају се чл. 6а, 6б и 6в, који гласе:

„Члан 6а

У возилу којим домаћи превозник или домаће правно лице или предузетник обавља међународни превоз мора се налазити путни налог читко попуњен на прописан начин, оверен и потписан од стране овлашћеног лица.

У погледу садржине, издавања и вођења путних налога, као и евиденције о издатим путним налозима примењују се одредбе закона којим се уређује превоз у друмском саобраћају и прописа донетих на основу тог закона, које се односе на садржину, издавање и вођење путних налога и евиденцију о издатим путним налозима.

Члан 6б

Забрањено је домаћем превознику обављање међународног јавног линијског или ванлинијског превоза путника другим возилом осим аутобусом.

Члан 6в

Забрањено је страном превознику, страном правном или физичком лицу, обављање међународног јавног линијског или ванлинијског превоза путника другим возилом осим аутобусом.”

Члан 6.

Члан 13. мења се и гласи:

„Члан 13.

Домаће предузеће испуњава услове у погледу стручне оспособљености ако директор или лице одговорно за послове управљања превозом (у даљем тексту: одговорно лице), има:

1) директор завршену средњу школу у четворогодишњем трајању за подручје рада саобраћаја, машинства, односно електротехнике, односно стечено високо образовање на студијама другог степена (дипломске академске студије – мастер, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године у области саобраћајног, машинског или електротехничког инжењерства и поседовање лиценце директора или одговорног лица;

2) одговорно лице стечено високо образовање на студијама другог степена (дипломске академске студије – мастер, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године у области правних наука или саобраћајног инжењерства и поседовање лиценце директора или одговорног лица.

Одговорно лице за послове управљања превозом са стеченим високим образовањем у области правних наука мора да има и најмање три године радног искуства на пословима управљања превозом.”

Члан 7.

После члана 13. додају се чл. 13а и 13б, који гласе:

„Члан 13а

За лиценцу директора или одговорног лица, та лица полажу одговарајући стручни испит.

Стручни испит из става 1. овог члана полаже се пред комисијом коју образује министар надлежан за послове саобраћаја.

Програм, начин и висину трошкова полагања, услове за ослобађање од полагања стручног испита или дела стручног испита из става 1. овог члана прописује министар надлежан за послове саобраћаја.

Средства остварена од наплаћених трошкова за полагање стручног испита из става 1. овог члана приход су буџета Републике Србије.

Члан 13б

Пре полагања стручног испита кандидати за лиценцу директора или одговорног лица могу похађати стручну обуку.

Стручну обуку кандидата за лиценцу директора или одговорног лица врше привредна друштва и друга правна лица на основу лиценце за стручну обуку.

Министарство надлежно за послове саобраћаја издаје лиценцу за стручну обуку привредном друштву, односно другом правном лицу ако то лице:

1) поседује сагласност министарства надлежног за послове саобраћаја на план и програм обуке;

2) испуњава услове у погледу предавача, простора за обуку, опреме и средстава за обуку.

Министарство надлежно за послове саобраћаја прописује ближе услове које морају испуњавати привредно друштво, односно друго правно лице за издавање лиценце за стручну обуку, као и образац те лиценце.

На основу спроведене стручне обуке привредно друштво и друго правно лице из става 2. овог члана издаје потврду о стручној обучености.”

Члан 8.

У члану 14. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Возачи из става 1. овог члана морају имати лиценцу возача.”

Члан 9.

Члан 41. мења се и гласи:

„Члан 41.

Међународни јавни линијски превоз путника може да се обавља само са аутобуских станица које имају решење о испуњености услова за рад аутобуских станица, донето у складу са условима прописаним законом којим се уређује превоз у друмском саобраћају и прописима донетим на основу тог закона.

Привредни субјект који управља аутобуском станицом, мора да обезбеди пријем и отпрему аутобуса и укрцавање и искрцавање путника у складу са одобреним редом вожње.”

Члан 10.

Члан 44. мења се и гласи:

„Члан 44.

Министарство надлежно за послове саобраћаја утврђује и размењује потребан број и рок важења појединачних и временских дозвола за наредну годину са органима надлежним за послове саобраћаја других држава на основу међународних билатералних уговора, односно преузима одређен број ЦЕМТ дозвола на основу међународних мултилатералних уговора (у даљем тексту: годишњи контингенти дозвола).

Годишњи контингенти дозвола расподељују се превозницима на основу годишњег плана расподеле дозвола који се утврђује једном годишње сходно прописаним критеријумима.

Годишњи план расподеле дозвола утврђује, на основу исказаних потреба превозника, министарство надлежно за послове саобраћаја.

Критеријуме из става 2. овог члана, као и начин расподеле страних дозвола за међународни јавни превоз ствари домаћим превозницима прописује Влада уредбом.

Министарство надлежно за послове саобраћаја преузима и додељује појединачне дозволе које су стечене на основу обављеног комбинованог превоза домаћих превозника у другим државама.”

Члан 11.

Члан 45. мења се и гласи:

„Члан 45.

Министарство надлежно за послове саобраћаја, на основу захтева домаћег превозника, доноси решење о додели страних дозвола за међународни јавни превоз ствари домаћем превознику у складу са годишњим планом расподеле дозвола или доноси решење о одбијању захтева превозника.

Решење о додели страних дозвола за међународни јавни превоз ствари домаћем превознику и решење о одбијању захтева превозника је коначно.”

Члан 12.

У члану 46. после речи: „издате за вучно возило” запета се замењује тачком, а речи: „као и на основу дозвола за међународни јавни превоз ствари за свако прикључно возило, ако међународним уговором није другачије одређено” бришу се.

Члан 13.

Члан 47. мења се и гласи :

„Члан 47.

Ако је страни превозник из земље с којом није закључен уговор о међународном јавном превозу ствари или из земље са којом нису размењени годишњи контингенти дозвола, министарство надлежно за послове саобраћаја може донети одлуку да том превознику надлежни царински орган изда посебну дозволу за превоз ствари за билатерални или транзитни превоз, под условом узајамности.”

Члан 14.

У члану 49. став 3. брише се.

Члан 15.

„У члану 59. став 1. после тачке 1) додаје се тачка 1а), која гласи:

„1а) наложи привредном друштву, односно другом правном лицу које врши стручну обуку кандидата за директора или одговорно лице да у одређеном року отклони уочене недостатке, односно привремено одузме лиценцу за стручну обуку ако привредно друштво, односно друго правно лице не испуњава услове из члана 13б ст. 3. и 4. овог закона;”.

У тачки 3) реч: „југословенским” замењује се речју: „српским” а после речи: „путевима” додају се речи: „при чему је дужан да теретно возило спроведе до најближе царинске испоставе;”.

Тачка 7) мења се и гласи:

„7) привремено одузме дозволу из члана 42. став 2, члана 43. став 1. и члана 47. овог закона, издату страном превознику, ако утврди да дозвола не одговара службеној евиденцији министарства надлежног за послове саобраћаја или ако страни превозник не обавља превоз у складу са одредбама овог закона или међународног уговора, при чему је дужан да теретно возило спроведе до најближе царинске испоставе;”.

У тачки 9) тачка на крају замењује се тачком и запетом и додају тач. 10), 11) и 12), које гласе:

„10) забрани страном превознику који обавља међународни јавни превоз ствари супротно одредбама чл. 4а, 4б, 4в, 4г и 4д овог закона приступ или даље

кретање на путевима на територији Републике Србије, при чему је дужан да теретно возило спроведе до најближе царинске испоставе;

11) искључи возило домаћег превозника, привредног друштва, другог правног лица, односно предузетника којим врши међународни превоз противно одредбама овог закона или потврђених међународних уговора, одреди место паркирања и одузме саобраћајну дозволу и регистарске таблице у трајању од пет дана;

12) забрани приступ и даље кретање на путевима Републике Србије страном превознику, који возилом обавља јавни међународни линијски или ванлинијски превоз путника противно одредбама овог закона или потврђених међународних уговора, при чему се путници могу искрцати на најближу аутобуску станицу, а возило са возачем спроведе – упуту на гранични прелаз на коме је ушло ради изласка из земље;”.

Став 2. мења се и гласи:

„Министарство надлежно за послове саобраћаја доноси решење о одузимању уверења из става 1. тачка 1) овог члана, решење о одузимању лиценце за стручну обуку из става 1. тачка 1а) овог члана, решење о одузимању дозволе из става 1. тач. 5) до 7) овог члана најдоцније у року од седам дана од дана привременог одузимања уверења, привременог одузимања лиценце, односно привременог одузимања дозволе.”

Став 4. мења се и гласи:

„Решење о одузимању уверења, одузимању лиценце, односно одузимању дозволе из става 2. овог члана је коначно.”

Члан 16.

После члана 59. додаје се члан 59а, који гласи:

„Члан 59а

Забрањено је, за време трајања искључења, користити возило које је у вршењу инспекцијског надзора искључено из саобраћаја.

Страни превозник или домаћи превозник, привредно друштво, друго правно лице, односно предузетник, коме је у вршењу међународног јавног превоза или међународног превоза за сопствене потребе искључено возило, дужан је да на месту паркирања које му је одређено обезбеди возило.”

Члан 17.

У члану 60. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Инспектор за међународни превоз дужан је да поднесе захтев министарству надлежном за послове саобраћаја да изрекне забрану приступа на територију Републике Србије страном превознику, односно забрану обављања међународног превоза домаћем превознику у трајању од једног до три месеца ако превозник на захтев инспектора, истицањем саобраћајног знака „забрањен саобраћај свим возилима у оба смера” не заустави возило и инспектору не омогући вршење инспекцијског прегледа возила и документације, без одлагања не пружи тражени материјал или податке или документацију или не поступи у складу са налогом инспектора.”

Члан 18.

Глава IX Орган за вођење прекршајног поступка и члан 67. бришу се.

Члан 19.

У члану 68. став 1. мења се и гласи:

„Новчаном казном од 400.000 до 750.000 динара казниће се за прекршај правно лице – домаћи превозник или страни превозник:

1) ако се у возилу којим се обавља међународни јавни превоз не налази уговор о раду возача закључен између возача који управља возилом и домаћег или страног превозника који обавља превоз тим возилом, односно оверена фотокопија уговора о раду, односно потврда о радном односу, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик (члан 4. став 4);

2) ако се у возилу узетом у закуп, којим се обавља међународни јавни превоз, не налази уговор о закупу возила, односно оверена фотокопија уговора о закупу возила, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик (члан 4. став 5);

3) ако је податке уписане у дозволи за међународни јавни превоз ствари или у међународном товарном листу (ЦМР) прецртао или исправљао (члан 4. став 10);

4) ако при обављању међународног јавног превоза ствари који се обавља на основу ЦЕМТ дозволе, у тој дозволи нису неизбрисиво уписани подаци из члана 4а став 1;

5) ако приликом обављања међународног јавног превоза ствари не користи ЦЕМТ дозволу у складу са одредбом члана 4в став 3. овог закона;

6) ако ЦЕМТ дозволу користи за обављање међународног јавног превоза ствари између државе чланице и треће државе која није чланица ЦЕМТ (члан 4в став 5);

7) ако пластифицира, односно облаже заштитним филмом ЦЕМТ дозволу, дневник путовања и одговарајуће потврде (члан 4в став 6);

8) ако се ЦЕМТ дозволе из члана 4в став 7. овог закона не налазе у возилу у току целог превоза;

9) ако се ЦЕМТ дозвола из члана 4в став 8. овог закона не налази у возилу у току превозног пута, од места утовара до места истовара или у току вожње празним возилом (празна вожња);

10) ако у обављању међународног јавног превоза на основу ЦЕМТ дозволе не води дневник путовања (члан 4д став 3);

11) ако дневник путовања није попуњен у складу са чланом 4д став 4. овог закона;

12) ако дневник путовања није попуњен у складу са чланом 4д став 6. овог закона;

13) ако изврши исправке у дневнику путовања тако да претходно уписани подаци нису остали читљиви (члан 4д став 7);

14) ако дозволу за међународни јавни превоз путника или ствари пренесе другом превознику или ако се дозволом другог превозника обавља међународни јавни превоз (члан 5);

15) ако обавља међународни јавни линијски превоз путника без дозволе за међународни јавни превоз коју издаје савезни орган надлежан за послове саобраћаја (члан 20. став 1);

16) ако се у сваком од аутобуса којима се обавља међународни јавни линијски превоз путника на линији за коју је издата билатерална или транзитна дозвола за обављање међународног јавног превоза путника и са више аутобуса не налази оригинал дозволе са прилозима из члана 22. и члана 23. став 1. овог закона (члан 27. став 2);

17) ако не обавља међународни јавни линијски превоз путника у складу са одредбом члана 41. став 1. овог закона;

18) ако за време трајања искључења, користи возило које је у вршењу инспекцијског надзора искључено из саобраћаја (члан 59а став 1)."

У ставу 2. речи: „4.500 до 45.000” замењују се речима „20.000 до 50.000”.

Члан 20.

У члану 69. став 1. у уводној реченици број: „60.000” замењује се бројем: „250.000”.

После тачке 1) додају се тач. 1а) и 1б), које гласе:

„1а) ако у рубрике путног листа са списком путника податке није унео писаћом машином или штампачем компјутера (члан 6. став 4);

1б) ако је податке унете у путни лист са списком путника прецртао или исправљао (члан 6. став 5);”.

У ставу 2. број: „3.000” замењује се бројем: „15.000”.

Члан 21.

Члан 70. мења се и гласи :

„Члан 70.

Новчаном казном од 250.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај правно лице - привредно друштво које управља аутобуском станицом, ако не обезбеди пријем и отпрему аутобуса и укрцавање и искрцавање путника у складу са одобреним редовима возње (члан 41. став 2).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице код привредног друштва које управља аутобуском станицом новчаном казном од 15.000 до 30.000 динара.”

Члан 22.

У члану 71. став 1. у уводној реченици број: „60.000” замењују се бројем: „250.000”.

После тачке 1) додају се тач. 1а), 1б), 1в) и 1г), које гласе:

„1а) ако страни превозник теретним возилом не обавља међународни јавни превоз ствари у складу са одредбом члана 4. став 6. овог закона;

1б) ако страни превозник теретним возилом не обавља међународни јавни превоз ствари у складу са одредбом члана 4. став 7. овог закона;

1в) ако се при обављању међународног јавног превоза ствари на основу ЦЕМТ дозволе у возилу страног превозника не налазе документи из члана 4б став 1;

1г) ако се у возилу узетом у закуп или лизинг, којим страни превозник обавља међународни јавни превоз на основу ЦЕМТ дозволе, не налази уговор о закупу возила или о лизингу, односно оверена фотокопија уговора о закупу

возила или о лизингу, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик (члан 46 став 2);”.

У ставу 2. речи: „3.000 до 30.000” замењују се речима: „25.000 до 50.000”.

Члан 23.

У члану 72. став 1. у уводној реченици број: „45.000” замењује се бројем: „200.000”.

После тачке 2) додају се тач. 2а), 2б) и 2в), које гласе:

„2а) ако се у возилу домаћег превозника, којим се обавља међународни јавни превоз не налази лиценца возача, односно оверена фотокопија лиценце возача, издата у складу са законом којим се уређује безбедност саобраћаја на путевима (члан 4. став 9);

2б) ако домаћи превозник путни лист са списком путника не чува две године, рачунајући од дана његовог попуњавања (члан 6. став 6);

2в) ако обавља међународни јавни линијски или ванлинијски превоз путника другим возилом осим аутобусом (члан 6б);”.

У ставу 2. речи: „2.250 до 22.500” замењују се речима: „10.000 до 30.000”.

Члан 24.

У члану 73. у ставу 1. број: „45.000” замењује се бројем: „200.000”.

У ставу 2. број: „2.250” замењује се бројем: „10.000”.

Члан 25.

У члану 74. у ставу 2. речи „тач. 2. до 4”, замењују се речима: „став 1.”, речи: „тачка 3,” замењују се речима: „тач. 1а, 1б и 3,”, а речи: „тач. 1. и 8.” замењују се речима: „тач. 1, 2, 2а, 2в, 4, 6. и 8.”.

Члан 26.

После члана 74. додају се чл. 74а и 74б, који гласе:

„Члан 74а

Новчаном казном од 250.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај домаћи превозник или домаће правно лице, ако се у возилу којим се обавља међународни превоз не налази путни налог читко попуњен на прописан начин, који је овлашћено лице оверило и потписало (члан 6а став 1).

Новчаном казном од 10.000 до 30.000 динара казниће се и одговорно лице у домаћем превознику или домаћем правном лицу за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се и предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 74б

Новчаном казном од 500.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај страни превозник или страно правно лице, ако обавља међународни јавни линијски или ванлинијски превоз путника другим возилом осим аутобусом (члан 6в).

Новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара казниће се и одговорно лице у страном превознику или страном правном лицу за прекршај из става 1. овог члана.

Казном из става 2. овог члана казниће се за прекршај и возач страног превозника или страног правног лица.”

Члан 27.

Пропис о ближим условима које мора испуњавати привредно друштво, односно друго правно лице за издавање лиценце и образац лиценце из члана 7. овог закона, министарство надлежно за послове саобраћаја донеће у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Домаћи превозници дужни су да своје пословање ускладе са одредбама овог закона у року од две године од дана ступања на снагу прописа из става 1. овог члана.

Члан 28.

Превоз из члана 9. овог закона може да се обавља и са аутобуских стајалишта која су, до дана ступања на снагу овог закона, унета у одобрене редове вожње.

Члан 29.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.